

L'analfabetisme de dos presidents

Dll, 12/05/2014 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

El significat d'analfabetisme, tradicionalment, ha apuntat al fet de no saber llegir ni escriure. En una segona accepció, es refereix a ser profà en alguna disciplina. Hi ha persones grans que llegeixen llibres gruixuts, però que són incapaces de moure's pel món digital. Podríem dir que són analfabets digitals. Quan una persona té una gran responsabilitat en la societat, la seva incapacitat de llegir i comprendre alguns temes pot generar unes conseqüències pèssimes en el col·lectiu. No saber interpretar els signes dels temps provoca anar-hi a remolc.

Penso en dos presidents del Govern espanyol. L'anterior i l'actual. Zapatero i Rajoy. De signes polítics diferents.

Zapatero no va saber llegir els signes de l'economia. Va suplir amb el seu entusiasme i el seu tarannà la ignorància d'aquests temes. Va arribar a afirmar el 2007 que «Espanya participa a la Champions League de les economies mundials», un torneig en el qual Espanya és «la que més partits guanya, la que més gols ha fet i la menys golejada». Quan anaven mal dades, va substituir la paraula crisi per desacceleració econòmica. N'hi ha prou amb aquests dos exemples per advertir que un governant que pensa d'aquesta manera no podrà prendre les mesures adients, que és el que va passar. Analfabetisme econòmic. Les conseqüències socials han estat nefastes. Les classes populars han estat duríssimament castigades perquè no es va saber preveure a temps la catàstrofe. Van fallar els sensors i el tsunami s'ho va emportar tot.

Rajoy no sap llegir els signes de la política. Va posar triomfant el 2006 davant de les càmeres exhibint les 876 capses que contenien, diuen, quatre milions de signatures contra l'Estatut de Catalunya. No va fer el mateix amb redactats que altres autonomies van copiar de l'Estatut català, que era un intent de replantejar la situació de Catalunya dins d'Espanya. Juntament amb Soraya Sáenz de Santamaría, el va boicotejar per temes electorals. Només va pensar sembrar els seus interessos. Ara recull un independentisme creixent, del qual n'és un causant directe. No l'únic, però la seva responsabilitat és indefugible. Quan un poble no té un marc adient de convivència i desenvolupament, en busca un altre. Rajoy pensa, com en el seu partit, que tot ho arregla la cúpula. Però no llegeix bé. L'independentisme està instal·lat en la societat catalana. Rajoy va a remolc. No lidera. El 8 d'abril, va demostrar al Congrés un analfabetisme preocupant sobre Catalunya, i pinta una situació totalment irreal. Es refugia en la Constitució, i oblida que les lleis en democràcia en són l'expressió i no la seva presó. El seu analfabetisme polític pot tenir conseqüències imprevisibles.

Les comunitats cristianes, en la pregària dels fidels, pregunten pels governants polítics, temptats sovint per servir més el seu partit que no pas el bé comú. És imprescindible pregar perquè l'Esperit els concedeixi el do de saber llegir i interpretar els signes dels temps en bé de la societat, especialment dels pobres i exclosos.